

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА ОБЛАСНА РАДА
WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIĘBIORCZASCI I ADMINISTRACJI W LUBLINIE
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПОЛІТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ
УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АЕРОКОСМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. М.С. ЖУКОВСЬКОГО «ХАІ»

До 25-річчя Незалежності України

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО–ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ
СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ»

23-25 червня 2016 року, м. Одеса

УДК 342.5 (477)
ББК 67.401(4УКР)

Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку сучасної України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві. Особливо увагу приділено характеристиці української політичної системи та пошукам шляхів підвищення ефективності її функціонування. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилася осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Марушак В.П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Білоусов О.С. – доктор політичних наук, професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Чістякова І.М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Гладка Т.І. - кандидат наук з державного управління, викладач кафедри філософії і суспільних наук Вищого державного навчального закладу України «Українська медична стоматологічна академія» (м. Полтава);

Моїсєва Т.М. – кандидат історичних наук, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар);

Шевченко В.П. – директор Березівського вищого професійного училища Одеського національного політехнічного університету, викладач вищої категорії, відмінник освіти України;

Шевченко Г.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища Одеського національного політехнічного університету, викладач вищої категорії;

Гегечкорі О.В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України;

Прилуцька А.Є. - канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «ХАІ».

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Пахомова Т.І. – доктор наук з державного управління, професор кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Сухотеріна Л.І. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного політехнічного університету;

Оганісян М.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України.

А 43

Актуальні питання державно-правового розвитку сучасної України: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 25-річчю Незалежності України (23-25 червня 2016 р., м. Одеса). – К.: Каравела, 2016. – 172 с.

ЗМІСТ

Оборський Г.О. Правова освіта в Одеському національному політехнічному університеті: нормативні засади та сучасний стан.....	6
Нестеренко С.А. Сучасний стан правового виховання в Одеському національному політехнічному університеті.....	10

СЕКЦІЯ І «СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ»

Кривдіна І.Б. Підзаконні акти як частина законодавства України про внутрішньо переміщених осіб: загальна характеристика.....	15
Кутузова Н.Г., Кязимова Г.Х. Ювенальное право и Украина.....	20
Львова Є. О. Правова рецепція як детермінанта інтеграції України до глобального правового простору.....	23
Татакі О.О., Татакі Д.Д. Правове забезпечення надання адміністративних послуг в Україні.....	25
Чернова А.О. Проблеми сфери страхування в Україні.....	29
Янушевич І.А. Пути формирования единых теоретических основ вхождения Украины в систему правовых стандартов Европейского Союза.....	33

СЕКЦІЯ ІІ «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»

Бачинська К.В. Управління державною власністю в умовах приватизації.....	37
Болквадзе Б.М. Пошук перспективних моделей для українського місцевого самоврядування (на прикладі досвіду європейських країн).....	40
Гладка Т.І. Проблемні аспекти державно-правового регулювання системи охорони здоров'я в Україні.....	46
Коба А.І. Реформи в сфері державного управління України: міжнародний досвід та вітчизняні реалії.....	48
Марущак В.П. Роль державного управління в регулюванні соціально-економічних процесів.....	54
Ровинська К.І. Корпоративні права як об'єкт управління територіальною Грамадою.....	56
Ровинський Ю.О. Місце державного фінансового контролю в умовах децентралізації.....	59
Фелонюк Т.А. Адміністративна реформа у Франції: досвід для України.....	62
Чабанова К.І. Політичний феномен децентралізації.....	64

СЕКЦІЯ ІІІ «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ»

Бабина В.А. Особенности мотивации труда в современных социально-экономических условиях.....	66
Дрома І.А., Пономаренко А.А. Особливості автомобілізації суспільства.....	69
Кубко В.П. Методологічні аспекти формування іміджу навчального закладу.....	72
Мироненко С.В., Новак Л.С., Караяні Н.В. Трансформаційні процеси в дорожньо-будівельному комплексі.....	76
Ницевич А.Д, Максимов В.Г., Ткачев А.А., Пурич Д.А. Экологические аспекты функционирования автомобильного транспорта.....	79
Павленко А. О. Чинники трансформацій материнства в українському суспільстві.....	81
Рибка Н.М., Горицька К.М. Проблеми організації роботи наукових колективів в умовах трансформації науки в Україні.....	84
Спрінсян В.Г. Наукові дослідження в Україні: сучасна система організації і управління.....	87

СЕКЦІЯ ІV «ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ»

Ivanichenko L.M., Kakodey A.O. Trends of using pr-technologies in political activities in Ukraine.....	89
Кіріченко С.А. Роль ідеологічного фактору в сучасному політичному процесі.....	91
Мамонтова Э.В. Роль СМИ в политической жизни общества информационного типа.....	95
Мельник Ю.П. Поєднання громадських, колективних та особистих інтересів як фактор розвитку сучасного громадянського суспільства.....	100
Піча В.М. Проблеми політичної стабільності та консолідації українського суспільства.....	103
Шановська О.А. Польський досвід переходу до демократії та ринкової економіки: засади успішного транзиту.....	106
Янюк С.В. Теоретичні засади створення і функціонування територіальної оборони України.....	110

СЕКЦІЯ V «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»

Афанасьев А.И., Василенко И.Л. Менталитет и правосознание.....	113
Zharkukh V. On plasticity of law in classical legal pragmatism.....	117
Зазимко Н.С., Петелкаки В.В. Здоровый образ жизни: христианский, нравственный, социальный аспекты.....	118
Мініна І. С. С. М. Ямпольський – ректор Одеського Політехнічного інституту (1957-1965 рр.).....	120
Моїсеєва Т.М. Одеський Павловський притулок: формування матеріальної та фінансової бази (кін. XIX ст.).....	123
Обидейко Э.К., Кузьмич М.В. Место и роль спортивных сборов в системе формирования здорового образа жизни украинского студента.....	126
Овчаренко Т.Д. Демографічні втрати України у роки Другої світової війни та період проведення АТО.....	128
Пелевин Е.Ю. Роль научной периодики в формировании новой историко-культурной парадигмы независимой Украины.....	131
Петелкаки В.Ф., Петелкаки В.В. Спорт и физическое воспитание: тенденции развития в современном украинском обществе.....	135
Петелкаки В.Ф., Петелкаки В.В. Физическое здоровье современного студента в Украине: социальный аспект и социальные проблемы.....	138
Сінягіна К.А. Участь Г.А. Гамова у Першій Всесоюзній конференції з теоретичної фізики (Харків, 1929 р.).....	144
Федорова А.І. Правове положення старообрядців Бессарабії (середина XVIII – початок ХХІ ст.): основні етапи.....	145
Чернов Т.О. Малый и средний бизнес в современной Украине: возможности, сложности, перспективы.....	149
Чистякова И.Н. Современное образование в вузе: инновационные процессы.....	153
Чупрінова Н.Ю., Гегечкорі О.В. Актуальні завдання сучасної військової освіти.....	158
Шевченко Б.Г., Шевченко М.Г. Освіта як особистий капітал людини.....	159
СЕКЦІЯ VI «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»	
Білоусов О.С. До питання щодо міжособистісної комунікації.....	161
Никон Н.А. Блог как форма политической коммуникации.....	162
Прилуцька А.Є. Інформаційне та правове забезпечення діяльності Пенсійного фонду України.....	166
Яворський С.Х. Информационное общество: к вопросу информационно-коммуникационной инфраструктуры.....	168
Яков Я.М. Анализ эффективности использования информационных технологий в публичном управлении.....	170

контексті адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу треба приділити правовій рецепції норм, що забезпечують соціальні права людини (право на гідний рівень життя та соціальний розвиток людини).

Література:

1. Мельник З.П. Рецепція права як засіб вдосконалення правової системи (теоретико-правовий аспект): Дис. канд. наук: 12.00.01 – теорія та історія держави і права / З.П.Мельник. - К., 2009.
2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони // [Електронний ресурс] – Режим доступу - http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/984_011
3. Sabino Cassese. 'The globalization of law', available at: <http://www.iilj.org/gal/documents/THEGLOBALIZATIONOFLAW.pdf>

Татакі О.О.

ст. викладач, кафедра документознавства та інформаційної діяльності

Татакі Д.Д.

ст. викладач, кафедра правознавства,

Одеський національний політехнічний університет

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Створення зручних і доступних умов для отримання приватними особами адміністративних послуг є однією з головних задач, що має вирішуватися органами державної влади та місцевого самоврядування. Адже саме за якістю цих послуг кожен громадянин оцінює турботу держави про нього та рівень поваги до прав і гідності громадянина. Реалізація цієї задачі є актуальною для України на сучасному етапі її розвитку, адже система надання адміністративних послуг є непрозорою, нераціональною та повільною. Більшість громадян наразі незадоволені якістю надання цих послуг.

З іншого боку, персонал органів влади також потребує покращення умов праці. Адже частими є ситуації з великим навантаженням саме на тих працівників адміністративних органів, які здійснюють «прийом громадян», з їх невпорядкованими та неналежно обладнаними робочими місцями, додатковою психологічною напругою тощо.

Інформаційні та телекомунікаційні технології широко використовуються органами державного управління та місцевого самоврядування з метою підвищення якості надання послуг населенню. Без сучасних електронних технологій неможливо відповідати запитам і очікуванням споживачів.

Незважаючи на активний розвиток телекомунікаційних технологій у всьому світі, в Україні населення, на жаль, не має повноцінної можливості отримувати державні та муніципальні послуги в електронній формі через низку об'єктивних та суб'єктивних причин.

Питання надання адміністративних послуг в Україні значною мірою потребують ґрунтовних наукових досліджень та відповідного адміністративно-правового оформлення.

Надання адміністративних послуг тісно пов'язане з правовим регулюванням адміністративної процедури та загальними вимогами до публічної адміністрації (у даному випадку це сукупність адміністративних органів). У демократичних країнах кожній особі гарантується право на неупереджене, чесне вирішення її справи за обґрунтований проміжок часу. Це право включає: право особи бути вислуханою до прийняття будь-якого індивідуального рішення, що може на неї негативно вплинути; право кожної особи на доступ до матеріалів справи, які її стосуються; зобов'язання адміністративних органів обґрунтовувати свої рішення. Зазначені права повинні бути закріплені на законодавчому рівні та стосуватися усіх адміністративних органів без винятку [9, с. 21].

Правовою основою реорганізації сфери адміністративних послуг став ухвалений Верховною Радою України Закон «Про адміністративні послуги», який спрямовано на реалізацію прав, свобод і законних інтересів громадян щодо отримання адміністративних послуг [3]. Стратегічною метою закону є надання адміністративних послуг в електронному вигляді та ліквідація «корупційного чинника» — зведення до мінімуму безпосереднього спілкування громадянина (заявника-одержувача або споживача державної послуги) з чиновником (виконавцем-надавачем державної послуги). Цей документ передбачає визначення вичерпного переліку адміністративних послуг, їхню платність або безоплатність, а також перерахування всіх коштів, отриманих від надання адміністративних послуг, до загального фонду державного та місцевих бюджетів. Але зазначений закон не містить визначення терміна «інформаційні послуги», які є однією з основних видових складових державних послуг.

Офіційне трактування терміна «інформаційні послуги» міститься у Законі України «Про інформацію», де зазначається, що такою послугою є діяльність з надання інформаційної продукції споживачам для задоволення їхніх потреб [4].

У Наказі Державного комітету зв'язку та інформатизації України «Про затвердження Переліку і Порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи» [5] зазначено: «інформаційні послуги – це здійснення органами виконавчої влади у визначеній законом формі інформаційної діяльності з доведення інформаційної

продукції в електронному вигляді до відома споживачів з метою задоволення їх інформаційних потреб у державних (адміністративних) послугах».

Кабінетом Міністрів України у 2002 р. було затверджено постанову «Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» [7], згідно з якою передбачено розміщення і періодичне оновлення міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади відомчої інформації на власних веб-сайтах та створення єдиного урядового веб-порталу, визначено склад та вимоги до інформації, яка підлягає оприлюдненню. Відповідно до порядку оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади, затвердженого Кабінетом Міністрів, визначено, що наявність веб-сайту є першою та необхідною умовою впровадження технологій електронного урядування, тому органи державної влади спеціальним чином регулюють питання їх створення та функціонування [1, с. 82].

Наступним кроком стало схвалення Кабінетом Міністрів України Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади (постанова № 90-р від 15.02.2006 р.) [8]. Суть якої полягає в тому, щоб «прості люди» могли витратити менше свого часу, не менш цінного, ніж час чиновників, на заповнення паперів та оплату чиновних послуг (погоджень та довідок), які не передбачено законом.

Крім того, передбачається можливість подання пропозицій від організацій громадянського суспільства та бізнес-асоціацій, принаймні через дорадчі органи, а головне, подальший громадський контроль за здійсненням указаних у концепції заходів.

Верховна Рада України 06 вересня 2012 р. ухвалила Закон «Про адміністративні послуги» [3], яким закладені основи та визначені правила функціонування сфери адміністративних послуг, розбудови центрів адміністративних послуг та Єдиного порталу адміністративних послуг. Цей Закон розроблено з метою створення доступних та зручних умов для реалізації і захисту прав, свобод, законних інтересів фізичних і юридичних осіб щодо отримання адміністративних послуг та запобігання проявам корупції в процесі їх надання.

Завданнями Закону є визначення основних засад діяльності суб'єктів надання адміністративних послуг, прав і обов'язків фізичних та юридичних осіб щодо отримання адміністративних послуг.

Згідно із Законом Єдиний портал має стати офіційним джерелом інформації про надання адміністративних послуг в Україні. Розміщення інформації на порталі здійснюватиметься Міністерством економічного розвитку і торгівлі України на підставі отриманих від суб'єктів надання адміністративних послуг відомостей та/або посадовими особами державних органів, органів місцевого самоврядування, яким надано відповідні права доступу до Єдиного державного порталу адміністративних послуг. На виконання вимог цьо-

го Закону Мінекономрозвитку створено пілотну версію Єдиного державного порталу адміністративних послуг, розміщену в Інтернет за адресою: <http://poslugy.gov.ua>.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.09.2013 № 718-р «Про затвердження плану заходів щодо створення Єдиного державного порталу адміністративних послуг» забезпечення можливості одержання суб'єктами звернення за допомогою засобів телекомунікаційного зв'язку результатів надання адміністративних послуг передбачено в 2016 р.

Основними видами адміністративних послуг, які можуть надаватися через систему електронного уряду є: інформування (надання безпосередньо інформації про державні послуги), одностороння взаємодія (забезпечення можливості користувачам отримати електронну форму документа), двостороння взаємодія (забезпечення можливості оброблення електронного документа, включаючи ідентифікацію), проведення транзакцій (електронна реалізація можливостей прийняття рішень) [1, с. 88-89].

Основні засади розвитку електронного урядування викладено у Законах України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки», «Про Національну програму інформатизації» та «Концепції розвитку електронного урядування в Україні» [6; 2].

Розвиток е-урядування в нашій державі потребує побудови гнучких систем, вимагає проведення скоординованих організаційно-технологічних заходів і погоджених дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування в рамках єдиної державної політики.

Таким чином, розвиток системи надання адміністративних послуг, забезпечення належної якості їх надання потребує подальшого розроблення законодавства у цій сфері, а також необхідні відповідні зміни та доповнення дочинних законодавчих і нормативно-правових актів щодо підвищення якості надання адміністративних послуг органами виконавчої влади.

Література:

1. Клімушин П. С. Електронне урядування в інформаційному суспільстві: [монографія] / П.С. Клімушин, А.О. Серенок. – Х. : Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2010. – 312 с.
2. Концепція розвитку електронного урядування в Україні схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2010 р. № 2250. – Офіційний вісник України, 2010 р., № 97, ст. 3443.
3. Про адміністративні послуги: Закон України від 6 верес. 2012 р. № 5203-VI [Чинний, поточ.ред. від 01.01.2016] - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>
4. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р.: № 2657-XII. – [Чинний, поточ.ред. від 21.05.2015] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>

5. Про затвердження Переліку і Порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи: Наказ Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15 серп. 2003 р. № 149 // Законодавство України. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z1066-03>. — Назва з екрана.
6. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки: Верховна Рада України; Закон від 09.01.2007 № 537-V – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/537-16>
7. Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 4 січня 2002 р. № 3 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 2. – С. 234.
8. Про схвалення Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади: розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 лют. 2006 р. № 90-р. – Режим доступу: [zakon4.rada.gov.ua /laws/show/90-2006-p](http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/90-2006-p)
9. Центри надання адміністративних послуг: створення та організація діяльності: Практичний посібник, Видання 2-ге, доповнене і доопрацьоване / [Бригілевич І.І., Ванько С.І., Загайний В.А., Коліушко І.Б., Курінний О.В., Стоян В.О., Тимощук В.П., Шиманке Д.] / За заг. ред. Тимощука В.П. – Київ, СПД Москаленко О.М., 2011. – 432 с.

Чернова А.О.

студентка, Національний університет харчових технологій (м. Київ)

ПРОБЛЕМИ СФЕРИ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Вступ. Страхування - це спосіб відшкодування збитків, що спіткало фізичну або юридичну особу, за допомогою розподілу між багатьма особами (страховою сукупністю). Відшкодування збитків здійснюється з засобів страхового фонду, що перебуває у віданні страхової організації (страховика). Страхування - одна з трьох сфер фінансової системи. Воно пов'язане з розподілом СОП і частини НБ.

Актуальність обраної теми дослідження полягає в тому, що радикальні зміни, які необхідні Україні, щоб вийти на шлях економічного розвитку, неможливі без посилення уваги до інституту страхування. В сучасних умовах страхування набуває актуальності тому, що виступає методом захисту господарської діяльності від руйнівних стихійних сил і є засобом захисту від несприятливих змін ринкової кон'юнктури. Страхування охоплює всі сфери господарського життя і діяльності людини та суспільства, а тому перетворюється в загально-універсальний засіб страхового захисту інтересів фізичних та юридичних осіб. Світовий досвід господарювання свідчить про те, що